

RIKSDAGENS SVAR 183/2000 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om gränsöverskridande förbudsförfarande och vissa lagar som har samband med den**Ärende**

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om gränsöverskridande förbudsförfarande och vissa lagar som har samband med den (RP 178/2000 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 36/2000 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag**om gränsöverskridande förbudsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om

1) utländska myndigheters och organisationers rätt att i Finland anhängiggöra ett sådant förbudsföreläggande som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/27/EG om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen, nedan *direktivet om förbudsföreläggande*, om verksamhet som har sitt ursprung i Finland strider mot nedan i 2 mom. nämnda direktiv sådana de har genomförts nationellt i den lag som blir tillämplig på verksamheten,

2) finländska myndigheters och föreningars rätt att anhängiggöra förbudsföreläggande i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *EES-stat*, om verksamhet som har sitt ursprung i staten i fråga strider mot nedan i 2 mom. nämnda direktiv sådana

de har genomförts nationellt i den lag som blir tillämplig på verksamheten.

Direktiv som avses i 1 mom. är

1) rådets direktiv 84/450/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om vilseledande reklam,

2) rådets direktiv 85/577/EEG för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler,

3) rådets direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter,

4) rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, artiklarna 10—21,

5) rådets direktiv 90/314/EEG om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang,

6) rådets direktiv 92/28/EEG om marknadsföring av humanläkemedel,

7) rådets direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal,

8) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/47/EG om skydd för köparna vad avser vissa aspekter i avtal om nyttjanderätten till fast egendom på tidsdelningsbasis,

9) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG om konsumentskydd vid distansavtal,

10) Europaparlamentets och rådets direktiv 99/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier,

11) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel").

2 §

Utländska myndigheters och organisationers rätt att anhängiggöra ärenden i Finland

Utländska myndigheter och organisationer som antecknats i den förteckning som avses i artikel 4.3 i direktivet om förbuds föreläggande har rätt att kräva att verksamhet som avses i 1 § 1 mom. 1 punkten förbjuds, om verksamheten skadar de allmänna konsumentintressen som skyddas av myndigheten i fråga eller av organisationen.

Ett yrkande som avses i 1 mom. handläggs av marknadsdomstolen. Yrkanden som gäller förbjudande av verksamhet som strider mot artikel 14 i det direktiv som nämns i 1 § 2 mom. 4 punkten eller det direktiv som nämns i momentets 6 punkt handläggs dock av Läke medelsverket så som föreskrivs i läke medelslagen (395/1987) och förbjudande av verksamhet som strider mot artikel 7 i det direktiv som nämns i momentets 5 punkt av Konsumentverket så som föreskrivs i lagen om paketreserörelser (1080/1994).

Konsumentombudsmannen kan vara en utländsk myndighets och organisations rättegångsombud eller rättegångsbiträde när ett i 1 mom.

avsett yrkande handläggs vid marknadsdomstolen.

3 §

Förbud och rättelse

Marknadsdomstolen kan, om det är nödvändigt med hänsyn till konsumentskyddet, på ansökan av en utländsk myndighet eller organisation förbjuda en näringsidkare att fortsätta verksamhet som avses i 1 § 1 mom. 1 punkten eller att upprepa den eller förbjuda en därmed jämförbar verksamhet. Förbudet skall förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövligt. Förbudet kan av särskilda skäl meddelas att gälla en anställd hos näringsidkaren eller någon annan som handlar för näringsidkarens räkning.

Förbudet kan också vara temporärt, varvid förbudet gäller tills ärendet har avgjorts slutligt.

När marknadsdomstolen förelägger ett förbud kan den förplikta den näringsidkare som förbudet gäller att rätta till det lagstridiga förfarandet, om detta skall anses nödvändigt på grund av de uppenbara olägenheter som konsumenterna åsamkas. Föreläggandet kan förstärkas med vite.

I fråga om behandlingen av ärendet gäller bestämmelserna i lagen om marknadsdomstolen (41/1978).

4 §

Rätt till anhängiggörande i en annan EES-stat

Konsumentombudsmannen, Läke medelsverket, Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Konsumentverket, Teleförvaltningscentralen och Finansinspektionen har rätt att i ärenden som faller under respektive tillsynsbehörighet yrka att verksamhet som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten förbjuds, om verksamheten kränker konsumenternas av myndigheterna skyddade allmänna intressen i Finland.

Om konsumentombudsmannen i ett ärende som omfattas av hans eller hennes tillsynsbehörighet vägrar att anhängiggöra ett ärende, har en finländsk registrerad förening med uppgift att

bevaka konsumenternas intressen rätt att anhängiggöra ärendet.

5 §

Anmälningsplikt

Med tanke på den förteckning som avses i artikel 4.3 i direktivet om förbudsföreläggande underrättar justitieministeriet Europeiska gemen-

skapernas kommission om de myndigheter och föreningar som avses i 4 § och om deras uppgifter.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om marknadsdomstolen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 januari 1978 om marknadsdomstolen (41/1978) 1 § 9 och 10 punkten, 14 § och 15 § 4 mom.,

dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 9 och 10 punkten i lag 516/1999, 14 § delvis ändrad i lag 392/1982 samt 15 § 4 mom. i lag 707/1993, samt

fogas till 1 §, sådan den lyder i nämnda lag 516/1995, en ny 11 punkt samt till lagen en ny 6 i § och en ny 7 b § i stället för den 7 b § som upphävts genom lag 458/1997, som följer:

1 §

Marknadsdomstolen handlägger och avgör i egenskap av specialdomstol de ärenden som enligt följande lagar faller under dess behörighet:

- — — — —
- 9) alkohollagen (1143/1994),
 - 10) lagen om indrivning av fordringar (513/1999),
 - 11) lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande (/).

6 i §

Ett ärende som behandlas med stöd av lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande blir anhängigt vid marknadsdomstolen genom ansökan av en utländsk myndighet eller organisation.

7 b §

Marknadsdomstolen skall omedelbart underätta konsumentombudsmannen, Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Teleförvaltningscentralen eller Finansinspektionen om en ansökan som avses i 6 i § när det gäller ärenden som hör till respektive tillsynsbehörighet. Den myndighet som fått del av ansökan skall också ges tillfälle att bli hörd, om detta inte i onödan fördröjer avgörandet av ärendet.

14 §

Till den som vid marknadsdomstolen hörts som vittne eller sakkunnig i ärenden som avses i 6 och 6 i § betalas av statens medel ersättning i enlighet med vad som bestäms i lagen om bestri-

dande av bevisningskostnader med statens medel (666/1972).

Marknadsdomstolen kan i sitt beslut ålägga en annan part än konsumentombudsmannen eller en utländsk myndighet eller organisation som avses i 6 i § att ersätta staten för ovan i 1 mom. nämnda kostnader som betalats med statens medel.

15 §

Parterna svarar själva för sina rättegångskostnader vid marknadsdomstolen i ärenden som avses i 6 och 6 i §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till läkemedelslagen av den 10 april 1987 (395/1987) nya 93 a och 93 b § som följer:

93 a §

Läkemedelsverket kan vidta åtgärder som avses i 93 § 1 och 2 mom. även på ansökan av en utländsk myndighet eller organisation som avses i 2 § lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande (/), om verksamhet som har sitt ursprung i Finland strider mot bestämmelserna i rådets direktiv 92/28/EEG om marknadsföring av humanläkemedel eller i artikel 14 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, sådana de har genomförts nationellt i den lag som blir tillämplig.

Vite för förstärkande av förbud som förelagts med stöd av 1 mom. döms ut av länsstyrelsen på ansökan av läkemedelsverket eller en utländsk myndighet eller organisation.

93 b §

Bestämmelser om läkemedelsverkets rätt att anhängiggöra förbudsföreläggande i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet finns i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om paketreserörelser

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 november 1994 om paketreserörelser (1080/1994) 18 § 1 mom. samt fogas till lagen nya 14 a och 14 b § som följer:

14 a §

Tvångsmedel i vissa gränsöverskridande fall

Konsumentverket kan vidta åtgärder som nämns i 14 § även på ansökan av en utländsk myndighet eller organisation som avses i 2 § lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande (/), om verksamhet som har sitt ursprung i Finland strider mot bestämmelserna i artikel 7 i rådets direktiv 90/314/EEG om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang, sådana de har genomförts nationellt i den lag som blir tillämplig.

Helsingfors den 1 december 2000

14 b §

Anhängiggörande av förbudsföreläggande utomlands

Bestämmelser om konsumentverkets rätt att anhängiggöra förbudsföreläggande i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet finns i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

